

PĚKNÁ VYHLÍDKA

11/2017

MĚSÍČNÍK SBORU ADVENTISTŮ 7. DNE V SOKOLOVĚ, KRASLICKÉ 494

Janko Šintaj: Bůh mi splnil všechny mé sny

Za celý svůj život nikdy nepoznal, jaké to je chodit do školy. Janko Šintaj se narodil jako nevidomý před 35 lety rodičům Boženě a Jánů Kavurovým. Tehdy v roce 1982 pro postižené děti neplatila povinná školní docházka, což dneska

Jankovi hodně chybí. Jeho rodiče v době jeho narození nebyli ještě manželé, proto získal příjmení po předchozím manželovi svojí maminky a nejmenuje se stejně jako jeho otec Kavur, ale Šintaj, jako jeho dva nevlastní bratři. Díky

tomuto příjmení však objevil svoji manželku Markétu, se kterou 19. listopadu oslaví první výročí svatby. Ta na sociální síti požádala neznámého člověka právě s tímto zajímavým příjmením o přátelství. Tak začal jejich příběh lásky, který na svět přinesl letos 29. srpna dcerku Lilianku. Zatímco ale Petr Šintaj již zemřel, skutečný otec nevidomého Honzy stále žije. Bydlí na Vřesové. Maminka Božena bydlí na Slovensku v Bžanech, odkud také pochází. Janko začal chodit do sokolovského sboru adventistů na pozvání Vojtěcha Pačana, který tu v roce 2014 vedl romské bohoslužby. Přišel hrát na klávesy a zpívat. Do sboru nechodí pravidelně, protože je muzikant, který právě

o víkendů hraje na různých akcích, svatbách, rodinných oslavách a zábavách. V našem sboru se ale setkal s Bohem, kterého chce následovat.

Janko, je rozdíl mezi tvou „zděděnou“ vírou a tou získanou?

Doma jsme byli vždycky věřící, i když do kostela na Slovensku v Bžanech jsme jako rodina chodili jenom jednou za rok. O Velikonočních, kdy jsme tam nesli košík s jídlem, aby nám ho pan farář posvětil. Jednou za rok jsme se také společně modlili, to zase o Vánocích. Já sám jsem ale chodil častěji, hrával jsem tam na kytaru. Osobního Boha jsem poznal až u vás. Farář nám nic nevyprávěl a najednou jsem u vás slyšel tolik příběhů z Bible. Musím prozradit, že jsem ale k vám chodil nejdříve jenom kvůli penězům. Vojta mi dával za sobotu 500 korun. Po několika návštěvách jsem mu ale sám řekl, že nechci žádné peníze, že chci hrát zadarmo. Začal jsem si vážit toho, co jsem slyšel. Vadilo mi, když si někdo dělal z Boha

nebo z náboženství legraci. No a nyní jsem hrdý, když můžu na bohoslužbách hrát. Někdy se večer s Markétou modlíme a těšíme se na poslech Bible. Na sobotní bohoslužby chodím moc rád, ale není to pro

Vystupuji ve dvou kapelách. První se jmenuje Šarkani, což česky znamená draci. S touto kapelou hraju už více jak 15 let. Je nás v kapele celkem pět – ještě jeden klávesista, basista, kytarista a houslista. Většinu písní skládá Marek Bubenčík, některé společně se mnou. Druhou kapelu jsem založil já v roce 2009. Jmenuje se Gipsy Peruni (Romské blesky). Této kapele píšu texty a hudbu já. Scházíme se nepravidelně, většinou jsme tři s kluky z Vřesové. Nejlíp se mi vymýšlí písně, když sedím za klávesami. Musím ale hned zaznamenat do počítače, když mám nápad, jinak ho zapomenu.

Jak sis vybral hudební nástroj?

Klávesy jsem si vybral asi v jedenácti letech, když mě omrzela harmonika. Začínal jsem totiž s harmonikou, když mi bylo pět let. Byli jsme jednou u mého bratránka na návštěvě a mně se líbilo, jak hrál na harmoniku. Táta mi ji hned koupil a strejda mě musel také naučit hrát. Šest let jsem pak vyhrával na harmoniku a pak se rozhodl, že zkusím jiný hudební nástroj.

mě tak jednoduché. Jsem v invalidním důchodu a jedinou příležitostí, jak vydělat pro rodinu pár korun navíc, mám jen o víkendů, kdy můžu hrát s kapelou na slavnostech. Rád bych si vychoval nějakého mého náhradníka, který mě na bohoslužbách zastoupí, když já nebudu moci.

V jaké kapele hraješ?

Vybral jsem si klávesy a začal skládat i vlastní písně.

Kdy rodiče zjistili, že jsi nevidomý?

Až pozdě, byly mi už asi tři roky. Nevidím od narození a nikdo neví proč. Moji rodiče i bratři žádný takový problém nemají.

Kde ses narodil?

Navzdory tomu, že moji rodiče pochází ze Slovenska, já jsem se narodil v Sokolově. Moje maminka se právě tady seznámila s mým tátou, když jednou přijela ze Slovenska do Čech na návštěvu příbuzných. Bydleli jsme spolu v Habartově, a když mi bylo 5 let, vrátili jsme se všichni na Slovensko. V mých 13 letech se rodiče rozvedli, táta se odstěhoval zase do Habartova a já jsem střídavě pobýval u mámy, nebo u táty. Dva měsíce jsem byl třeba s mámou, pak zase dva měsíce s tátou, a tak různě. Do školy jsem nechodil, tak to bylo jedno. V 18 letech jsem na Slovensku poznal Lucii a vzal ji s sebou do Čech. To už táta nebydlel v Habartově, ale na Vřesové, kde dostal byt od šachty, kde pracoval. Bydleli jsme s Lucií u něj patnáct let. Pak mi propadla občanka a já musel na Slovensko pro novou. Odjeli jsme společně s Lucií, ale nevěděl jsem, že se se mnou

chce rozejít. Byly mezi námi neshody, ale já nevěděl, že až tak velké, že mě opustila. S mým bratránkem odjeli do Anglie, ale už jsou zase zpátky. Neměl jsem se kam vrátit, táta v té době byl v nemocnici po mrtvici a já nemůžu bydlet sám, potřebuju pomoc. Zůstal jsem tedy u mámy. Byl bych tam asi dosud, kdybych se na internetu „náhodou“ neseznámil s Markétou ze Sokolova. Po osmi měsících jsem se vracel na známá místa, ale k neznámé ženě. Díky Bohu jsme si „sedli“ a brzy jsme měli svatbu. Před měsícem jsme dostali v Sokolově městský byt, tak jsme moc šťastní.

Jak se vám v Sokolově žije?

Je to pro nás těžké období hledání, objevování, nalézání. Učíme se znát okolí. Markéta malinko vidí, já vůbec, takže občas i cestou domů z nákupů zabloudíme. Zrovna předevčírem jsme došli k jinému paneláku, než bydlíme.

Vzájemně se ale doplňujeme. Já mám dobrou orientaci, hodně si pamatuji a Markéta alespoň trošku vidí, když se hodně soustředí. Ještě chvíli jsme chodili a domů jsme nakonec došli. Je tu hodně uliček.

Jaké to je pečovat o dcerku?

Je to pro nás krásné období. Jsme pod kontrolou dětského lékaře, který kontroluje, jestli je naše péče dostatečná. Doktor je velice spokojený, tak máme radost. Vždycky jsem si dceru přál. Bůh mi splnil všechny sny, které jsem měl. Chtěl jsem žít jako zdraví lidé, chtěl jsem milou ženu a chtěl jsem zdravou dceru. To všechno teď mám.

Takže už nemáš žádná přání?

Jsem opravdu spokojený. Kdybych si někdy mohl sáhnout do moře a letět letadlem, tak bych to určitě neodmítl. Jsem ale rád, že máme s Markétkou zdravé dítě.

NOVÝ ROMSKÝ PĚVECKÝ SBOR V SOKOLOVĚ

POD VEDENÍM JANKA ŠINTAJE

POŘÁDÁ NÁBOR NADANÝCH
ZPĚVÁKŮ VE VĚKU 6 - 26 LET
V PÁTEK 10.11. '17 OD 16 H
V MODLITEBNĚ NA ŠENVERTU,
KRASLICKÁ ULICE 494/14

Nový film Řekni to světu

Správná rovnice, ale špatná interpretace. Výsledkem byl smutek, bolest a sklíčenost. Tak začíná příběh Církve adventistů sedmého dne v novém australském filmu „Řekni to světu“.

Film představuje podle skutečných událostí příběh malé skupiny farmářů ze severovýchodní části Spojených států, kteří položili základ pro hnutí, jehož zásadními otázkami jsou očekávání druhého příchodu Ježíše Krista, návrat k biblické interpretaci Písma, evangelizace, zdraví a

vzdělání.

„Řekni to světu“ není jen filmem historickým a informativním, ale věrohodně ukazuje reálné zápasy víry, když se adventističtí průkopníci vzpamatovali z rozpadu svých největších nadějí.

Film „Řekni to světu“ byl zaslán ve formě DVD do traktátu

každého sboru. Je možné použít ho pro veřejné promítání, kam můžete pozvat své přátele a známé. Je možné jej také zařadit do „knihovny“ DVD ve vašem sboru a půjčovat tento film členům pro domácí projekci.

Kromě DVD je film také možné zhlédnout online na YouTube nebo stáhnout z webu HopeTV.cz. Bližší informace získáte u svého kazatele nebo v traktátu sboru.

Film je opatřen českými titulky i v úpravě pro neslyšící. (HTV)

Janko Šintaj...

Máš nějaké koníčky?

Rád hraju na počítači hry pro nevidomé. Přál bych si počítačový program pro nevidomé, který by dokázal nahrávat písničky, které hraju na klávesy, do počítače.

Janko, moc díky za čas, který jsi mi věnoval. Ať se Ti daří, i celé Tvoji rodince!

HANA KÁBRTOVÁ

Modlitební týden je tu

Letošní modlitební týden celosvětové církve adventistů na téma „Kristus, naše spravedlnost“ se koná od soboty 4.11. do soboty 11.11. Sokolovský sbor se bude celý týden kromě čtvrtka scházet po rodinách, kde si účastníci přečtou společně přednášku, o jejímž tématu budou před samotnými modlitbami setkání hovořit. Sobotní přednášky si budou číst navštěvníci bohoslužby ve sboru v rámci dopoledního kázání. Autorem přednášek je Johann Heinz, teolog z Vídně.

(tk)

Sbor plánuje misií na rok 2018

Výbor sboru církve adventistů v Sokolově schválil plán misie sboru na rok 2018.

Rodinná misie

Plán předpokládá více otevřít veřejnosti a více misijně zaměřit pravidelná studijně-modlitební setkání

v rodinách, motivovat rodiny k tomu, aby osamělé zájemce o evangelium zvaly na návštěvy a samy je navštěvovaly, pořádat pravidelně pro rodiny akce více otevřené pro osamělé lidi, kontaktovat a integrovat do společnosti rodiče dětí zúčastněných na akcích sboru pro děti a zapojit rodiny ze sboru i mimo něj do dobročinné služby sboru.

pojovat děti do dobročinné služby sboru. Pro mládež uspořádáme duchovní víkendy na horské chatě na Božím Daru a na faře v Holostřevcích (na snímku).

Biblické přednášky

mají pokračovat v městských knihovnách a dalších prostorách v Lokti, Chodově a Kraslicích. Sbor bude hledat nová místa a příležitosti pro pořádání biblických kurzů. Každý pátek má pokračovat biblické vyučování v Sokolově.

Uspořádáme na jaře přednášky o biblické knize Zjevení Jana a misijní bohoslužby v čase Velikonoc a Vánoc.

Misie na školách

Sbor chce pokračovat ve vyučování o Bibli a křesťanství na středních školách regionu, nabízet

biblickou literaturu do knihoven středních škol, pořádat besedy s inspirativními členy církve ve školách a zapojovat mladé lidi ze středních škol do dobročinné služby sboru.

Romská misie

Chceme pokračovat v romských bohoslužbách v Sokolově, v misijních návštěvách v romských rodinách, s romskými členy sboru pořádat misijní bohoslužby v H. Slavkově a další akce v romských lokalitách, zapojovat

Romy do dobročinné služby sboru.

Misie dětí a mládeže

Ve spolupráci se sdružením Pohlazení a Klubem Pathfinder chceme misijně působit na děti, dbát na aktivní zapojení dětí a mládeže do bohoslužeb a akcí sboru, za-

Misie v médiích

Sbor bude pokračovat v aktualizaci svých webových stránek, FB-profilu a vývěsek sboru, ve vydávání a distribuci misijního časopisu sboru „Pěkná vyhlídka“, nabízet misijní časopis Za obzorem do čítáren v knihovnách regionu, promítat biblické filmy v modlitebně sboru.

Další aktivity

V rámci společné služby církví se bude sbor podílet na působení v nemocnicích a ve vězení.

Když pojedli, zeptal se Ježíš Šimona Petra: „Šimone, synu Janův, miluješ mne víc než ti zde?“ Odpověděl mu: „Ano, Pane, ty víš, že tě mám rád.“ Řekl mu: „Pas mé beránky!“ Zeptal se ho podruhé: „Šimone, synu Janův, miluješ mne?“ Odpověděl: „Ano, Pane, ty víš, že tě mám rád.“ Řekl mu: „Buď pastýřem mých ovcí!“ Zeptal se ho potřetí: „Šimone, synu Janův, máš mne rád?“ Petr se zarmoutil nad tím, že se ho potřetí zeptal, má-li ho rád. Odpověděl mu: „Pane, ty víš všechno, ty víš také, že tě mám rád.“ Ježíš mu řekl: „Pas mé ovce! Amen, amen, pravím tobě: Když jsi byl mladší, sám ses přepásával a chodil jsi, kam jsi chtěl; ale až zestárneš, vztáhneš ruce a jiný tě přepáše a povede, kam nechceš.“ (Jan 21, 15-18)

Otázkam, ktoré adresuje Ježíš Petrovi, predchádzalo neúspešné nočné lovenie rýb skupiny siedmich učeníkov. Jeho iniciátorom bol Peter: Idem loviť ryby, povedal ostatným. Pobyt na jazere mu pomôže aspoň na chvíľu zabudnúť na zmätok v duši a neistotu, ktorú prežíva. Ježíš sa učeníkom už niekoľkokrát po vzkriesení zjavil, ale Peter vedel, že skôr či neskôr bude musieť tvárou

v tvár svojmu Majstrovi otvoriť jednu záťaž z minulosti. Možno preto sa v ten večer na Tiberiadskom jazere rozhodol definitívne vrátiť k svojmu pôvodnému povolaniu. K istému zárobku, k niečomu, v čom bol dobrý a čomu rozumel. Tých pár rokov v Ježišovej blízkosti bolo určite zaujímavých, veľa sa od svojho Majstra naučil, o mnohých veci-

Ježíšova otázka

ach začal premýšľať úplne inak ako dovtedy, ale ako môže učeník s puncom zradcu pracovať ďalej v službách vzkrieseného Pána?

Ježíš si však vybral na stretnutie s Petrom práve túto chvíľu – keď prežíva neúspech z návratu do bežného života, keď si prestal veriť, keď sa cíti nehodný pre službu zvestovania Božieho kráľovstva, keď je obťažovaný výčitkami svedomia. Chvíľu, keď je Peter na dne, si Ježíš vyberá, aby mu dal to najdôležitejšie poverenie v živote. Keď jeho sebavedomie, sebaistota, viera vo vlastné schopnosti sú na bode nula, vtedy mu Ježíš kladie tú

najdôležitejšiu otázku ako podmienku povolania, vtedy ho Ježíš nájde a sadne si s ním k jedlu, ktoré sám pripravil.

Z Ježišovej strany bol bohatý úlovok i to, že s nimi sedel pri jedle gestom odpustenia. Odpustenie neznamená len vymazanie viny, vyčistenie trestného registra, ale aj čosi pozitívne – nové spoločenstvo, lásku a starostlivosť. Povolanie Petra sa odohráva v kontexte Ježišovho odpustenia, prijatia, lásky a starostlivosti. Skôr než ho povolá do služby, dávam uistenie o odpustení a prijatí.

Ján naznačuje, že toto spoločenstvo prebiehalo v tichu. „Ani jeden z učeníkov neodvážil sa ho spýtať...“ Po jedle však nasleduje dôležitý rozhovor – medzi Ježíšom a Petrom. Zrejme prebiehal bez svedkov. Je to náznak, že povolanie sa odohráva na tej najintímnejšej rovine – len medzi človekom a Bohom. V tichu, bez divákov a kulís.

Otázka, ktorú Ježíš položí Petrovi – dokonca trikrát – je prekvapujúca: „Miluješ ma?“ Prirodzenejšie by bolo spýtať sa na schopnosti kandidáta na pastiersky úrad, na jeho víziu cirkvi do budúcnosti, na to, čo už dosiahol, na znalosť ja-

zykov, diplomatické schopnosti. Ježiša akoby nič z toho nezaujímalo. Ježiš má len jednu podmienku: Miluješ ma?

Je to ústredná otázka našej kresťanskej služby – a zároveň najťažšia. Ozvena toho najdôležitejšieho starozmluvného prikázania – Milovať budeš svojho Boha... Ježiš potvrdzuje Hospodinove slová, ale preformuluje ich do otázky: Miluješ ma? Budeš ma milovať? V Starej zmluve sa toto prikázanie nachádza až na konci Tóry v 6. kapitole Deuteronomia, keď sú predtým zaznamenané všetky Hospodinove mocné skutky a zázraky, ktorými viedol svoj ľud z Egypta do zaslúbenej zeme.

„My milujeme, lebo on prv miloval nás,“ píše Ján vo svojom 1. liste a platí to aj pre toto Božie prikázanie. Hospodin žiada lásku, pretože ju predtým sám prejavil a ukázal. Podobne aj Ježiš počas svojho života na zemi ukázal, že miluje človeka a prakticky to svojou službou každý deň dokazoval. Až do krajnosti na kríži. A urobil to aj tesne predtým, než položil Petrovi túto otázku – pri spoločnom jedle, ktoré znamenalo odpustenie, bez akýchkoľvek ďalších podmienok, bez pripomínania a rozoberania

Petrovej minulosti, dokonca bez potreby pred Ježišom vyznať svoj hriech.

Kladná odpoveď na túto otázku je nevyhnutnou podmienkou služby. Bez nej by nezaznelo: Pas moje baránky, pas moje ovečky. Ak sme Božiu lásku neprijali, nemôžeme ju dávať ďalej. Povolanie do Božej služby znamená konkrétne odhaľovať a oznamovať, že Boh je láska. Toto tvrdenie môže znieť banálne, ba až naivne, ale len veľmi málo ľudí vie, že sú milovaní bez podmienok. Ak sme s Ježišom sedeli pri spoločnom stole, ak sme prebývali v bezprostrednej Božej blízkosti, potom nemôžeme robiť nič iné, než prinášať uzdravenie, zmierenie, nový život a nádej kamkoľvek príde. Svedčiť o Božej láske formou ohlasovania, vyučovania, poradenstva, zmierňovaním utrpenia našich blízkych, ale aj ďalšími spôsobmi. Petrova láska k Ježišovi sa môže realizovať jediným spôsobom – službou.

Keď Ježiš trikrát poveril Petra, aby bol milujúcim pastierom, dodal ešte ďalšie prevapujúce slová. Okolo nás počujeme presný opak: „Keď si mladý, si závislý a nemôžeš ísť kam chceš, ale keď budeš

starší, budeš sa sám rozhodovať a určovať kroky svojho života.“

Ježiš má však odlišnú predstavu o zrelosti: je to ochota a schopnosť nechať sa viesť tam, kam by si radšej nešiel. Konfrontuje Petra s tvrdou pravdou, že Kristov služobník sa nechá viesť aj na neznáme, nepríjemné a nepríťažlivé miesto. Kristov služobník by sa nemal nechať ovládať nekontrolovateľným popudom smerovať nahor, dostať sa na vrchol a naplniť ambíciu po moci. Ježišov život stojí radikálne nad filozofiou cesty nahor a je proti nej. Prišiel k nám a žil medzi nami ako otrok, služobník. Božia cesta je cesta nadol, do hĺbky.

Evangelium tu ukazuje na radikálny koncept kresťanskej služby – je to služba bezmocnosti a pokory. Peter nasleduje Ježiša na ceste do hĺbky. Ktorá je paradoxne nakoniec cestou do neba. Ježiš s tebou počíta vo svojej službe a prijíma ťa podobne ako Petra. On bol ten prvý, ktorý ťa miloval a našiel a skôr než ťa poverí tým, aby si sa staral o jeho ovečky, chce, aby si vyjadril vo svojom vnútri túžbu byť v jeho blízkosti a nasledovať ho v tejto zvláštnej službe.

AKCE V LISTOPADU

Není-li uvedeno jinak, koná se akce v Modlitebně církve adventistů v Sokolově na Šenvertu, Kraslické ulici 14

KAŽDÉ PONDĚLÍ A STŘEDU 14:00 Nácvik duchovních písní s dětmi, vede Luboš Olah, 16:00 Biblická hodina a zkouška romské skupiny

KAŽDÝ ČTVRTEK 18:00 Nácvič zpěvu s Hedou Bauerovou

PÁTEK 3.11. 18:30 Studium Bible s Kábrtovými: Blaze tichým

SOBOTA 4.11. 9:30 Sobotní škola: Abrahamova víra, 11:00 Zahájení modlitebního týdne a požehnání nově narozeným dětem s M. Lindtnerem, 17:00 Přednáška biologa Vladimíra Krále Geny a naše vztahy - kostel CASD v Karlových Varech, Plzeňské 49

NEDĚLE 5.11. 18:00 Modl. setkání u Michaely Bauerové, Jiráskova, SO

PONDĚLÍ 6.11. 17:30 Ta, která odešla, film podle L. N. Tolstého, kino Alfa Sokolov, 18:00 Modlitební setkání u Novákových, Těšovice 72

ÚTERÝ 7.11. 18:00 Modlitební setkání u Bauerových, D. Rychnov, U hřiště 467, 19:00 Setkání výboru sboru

STŘEDA 8.11. 18:00 Modl. setkání u V. Biharyové, Loket, Sportovní 539

PÁTEK 10.11. 15:30 Nábory dětí a mládeže do nového romského pěveckého sboru pod vedením Jana Šintaje, 18:00 Modlitební setkání

SOBOTA 11.11. 8:00 Národní potravinová sbírka, 9:30 Sobotní škola: Adam a Ježíš, 11:00 Ukončení modlitebního týdne s B. Zámečnickem, 14:00 Odpolední bohoslužba s romskou skupinou a M. Lindtnerem,

17:00 Beseda Spiritualita nad knihou Žalmů s teologem Jiřím Benešem - kostel CASD v Karlových Varech, Plzeňské 49

ÚTERÝ 14.11. 18:00 Modl. setkání u Bauerových, D. Rych., U hřiště 467

STŘEDA 15.11. 14:00 Výlet do úpravny vody Horka s dětmi

SOBOTA 18.11. 9:30 Sobotní škola: Přemáhat hříchy, 11:00 Kázání L. Svrčka, 14:00 Odpolední bohoslužba s romskou skupinou a L. Svrčkem, 17:00 Přednáška historika L. Svrčka Křesťanská spiritualita v dějinách - kostel CASD v K. Varech

PONDĚLÍ 20.11. 17:00 Setkání výboru pro romskou misi

ÚTERÝ 21.11. 17:00 Proroci a my, Úvod do Bible s T. Kábrtem v Městské knihovně Loket

PÁTEK 24.11. 18:30 Studium Bible s Kábrtovými: Blaze těm, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti

SOBOTA 25.11. 9:30 Sobotní škola: Zákon a život křesťana, 11:00 Kázání J. Bauera ml., 14:00 Odpolední bohoslužba s romskou skupinou a T. Kábrtem, 17:00 Přednáška Renaty Pelikánové a Metoděje Víta Kouna Zemřít doma - kostel CASD v K. Varech, Plzeňská 49

NEDĚLE 26.11. 10:00 Návštěva krytého bazénu v Sokolově s dětmi

PONDĚLÍ 27.11. 18:00 Láska a bolest, Úvod do Bible s T. Kábrtem v Klubu Šnek v býv. kině v Kraslicích

Více na [//sokolov.casd.cz](http://sokolov.casd.cz)

PŘIPRAVUJEME:

PÁTEK 22.12. Vánoční bohoslužba